

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/83/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018010203
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:0018010203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci obžalovaného C. C. pre prečin nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/23/2018 zo dňa 06.06.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. Novembra 2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

C. C., W.. XX.XX.XXXX U. F., M. F. V. XX,
F.,

u k l a d á

podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 56 ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 400,- (štyristo) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 56 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný splácať peňažný trest v mesačných splátkach po 50,- (päťdesiat) Eur počnúc mesiacom január 2019.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/23/2018 zo dňa 06.06.2018 bol obžalovaný C. C. uznaný vinným zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

bol dňa 07.02.2018 v čase asi o 15:50 hod. pred vchodovou bránou na ulici I. XX v F. - T. kontrolovaný hliadkou T. zboru, pričom počas kontroly po poučení hliadke dobrovoľne vydal 1 ks alobalového valčeka, o ktorého obsahu sa vyjadril, že sa jedná o marihuanu, ktorú má pre vlastnú potrebu, pričom následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že predložený alobalový valček obsahoval konope s celkovou hmotnosťou 750 mg a priemernou koncentráciou 9,5 % hmotnostných tetrahydrokanabinolu (THC),

obsahujúce 71 mg THC, pričom uvedené množstvo zodpovedá 2-7 bežným jednotlivým dávkam drogy, rastliny rodu Cannabis (konopa)sú v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to mu bol podľa § 171 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4, § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote dňa 08.06.2018 prostredníctvom obhajcu odvolanie smerujúce proti výroku o treste. Obhajca odôvodnil odvolanie podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 25.07.2018, v ktorom považuje uložený trest za neprimerane prísny a napadnutému rozsudku vytyka, že súd prvého stupňa sa nedostatočne vysporiadal so zárukou ponúknutou Rímskokatolíckou cirkvou, farnosť - R., pánom farárom K.. R.. R. V., T.. Je pravdou, že obžalovaný sa trestného činu dopustil počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia Okresným súdom Bratislava V zo dňa 29.04.2015 sp.zn. 3T/1/2015, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou 5 rokov. Išlo o chybu, za ktorú bude obžalovaný niesť následok, ktorý preňho po prípadnej premene podmieneného odsúdenia znamená 2 roky pobytu vo výkone trestu. Aj s poukazom na tento do úvahy pripadajúci trest (2 roky) je uloženie 8 - mesačného trestu odňatia slobody neprimerané. Jednou zo základných zásad ukladania trestov je zásada primeranosti, ktorej podstatou je, aby nebol v miere väčšej ako je nevyhnutné, potrestaný páchatel' trestného činu za súčasnej aplikácie individuálnej a tiež generálnej prevencie trestov, kde treba vždy brať do úvahy všetky okolnosti skutku a predovšetkým osobné pomery páchatel'a. Obžalovaný si pána farára V. veľmi váži a je preňho veľkou autoritou. Na dosiahnutie účelu trestu v jeho prípade je pri ním ponúknutej záruke postačujúce uloženie trestu povinnej práce podľa § 54 Trestného zákona prípadne uloženie akéhokoľvek iného alternatívneho trestu okrem nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uloženie alternatívneho trestu by bolo na jednej strane v súlade so zásadou depenalizácie a nevytvorilo by neprimeraný zásah do života rodiny obžalovaného. Uložené ochranné liečenie obžalovaný v plnej miere akceptuje a podrobí sa mu. Z týchto dôvodov obhajoba navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému spravodlivý a primeraný alternatívny trest.

Prokurátor nevyužil právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku riadne doručené.

Nadriadený súd po preskúmaní veci nezistil žiadne vážne procesné vady konania predchádzajúce napadnutému rozsudku, ktoré by boli dôvodom pre jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí. Preto nariadil verejné zasadnutie, na ktoré predvolal obžalovaného a upovedomil prokurátora. Obžalovaný sa na verejné zasadnutie neustanovil, avšak písomne požiadal o jeho vykonanie aj bez jeho prítomnosti. Takému postupu nebránili žiadne zákonné prekážky, a preto nadriadený súd podľa § 293 ods. 5, ods. 7 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa obhajca pridrižoval písomne zdôvodneného odvolania, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a uložiť obžalovanému alternatívny primeraný trest.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry považovala rozsudok súdu prvého stupňa za správny a zákonný, a preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne uvádza, že odvolanie podané obžalovaným je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolací súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal dňa 06.04.2018 na príslušný súd obžalobu na obvineného C. C. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti odôvodnenia tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.06.2018 obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonával, vykonával len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a k ochrannému opatreniu.

Súd prvého stupňa na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemôže byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný má 6 záznamov v registri trestov, v 2 prípadoch sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Následne sa obžalovaný 4 krát dopustil drogovej trestnej činnosti vo forme prečinov, za ktoré bol odsúdený 4 súdnymi rozhodnutiami, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3T/1/2015 zo dňa 29.04.2015, právoplatným dňa 17.07.2015, kedy bol uznaný vinným zo spáchania drogového prečinu, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody pokrývajúci celú drogovú trestnú činnosť vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov do 12.10.2018. Aktuálneho trestného činu sa teda dopustil v

skúšobnej dobe uvedeného podmieneného odsúdenia. 2 razy sa obžalovaný dopustil priestupku v cestnej premávke. Obžalovaný pracuje ako vrátnik v ubytovni a dosahuje čistý mesačný príjem 600 €.

K osobe obžalovaného súdu prvého stupňa vykonal dôkaz výsluchom osoby R. V., rímskokatolícky farár, ktorý predložil písomnú záruku za nápravu obžalovaného. V písomnom podaní farár uviedol, že medzi obžalovaným a ním je vzťah farár - veriaci i priateľský vzťah. Na obžalovaného začal výchovne pôsobiť v roku 2016. Obžalovaný na farnosti nezištne a dobrovoľne pomáha pri údržbárskych a stavebných prácach, je s farárom v styku raz - dva razy týždenne. S. je presvedčený, že obžalovaný je dobrý človek a v jeho prípade nie je účelné ani potrebné, aby išiel do väzenia. Z pozície duchovného bude farár nabádať obžalovaného k prijímaniu sviatostí a snažiť sa vytvárať mu priestor pre účasť na charitatívnych a inak spoločensky prospešných aktivitách. Súčasťou písomnej záruky je potvrdenie Ministerstva vnútra SR o evidencii farnosti, ktorej štatutárnym zástupcom je K.. R.. R. V., T..

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, o.i. vyplynulo, že obžalovaný v roku 2007 po infekcie prínosových dutín absolvoval operáciu mozgu, v dôsledku čoho sa uňho rozvinula epilepsia a organický psychosyndróm. Jeho osobnosť je menej diferencovaná, vôľovo slabá, organicky zmenená s toxikomanickou pohotovosťou. Obžalovaný bol podľa znalkyne len čiastočne schopný ovládať svoje konanie v dôsledku polyetiologického organického psychosyndrómu podmieneného viacerými operáciami mozgu. Jeho ovládacie schopnosti znalkyňa označila ako znížené.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní k osobe obžalovaného všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, avšak tieto dôkazy nevyhodnotil celkom správne tak, ako mu to ukladá § 2 ods. 12 Trestného poriadku, v dôsledku čoho je uložený trest neprimerane prísny.

Odvolací súd dospel k záveru, že okolnosti prípadu a pomery obžalovaného, ale najmä miera jeho zavinenia nevyžadujú uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, hoci sa obžalovaný dopustil špeciálnej recidívy v skúšobnej dobe. Odvolací súd prihliadajúc na to, že obžalovaný prechovával „mäkké drogy“ v množstve nedosahujúcom ani 2 dávky podľa ustálenej súdnej praxe (výrok o vine nemohol odvolací súd preskúmať), ďalej na to, že obžalovaný pracuje a inak žije slušným životom, dospel k záveru, že miera jeho zavinenia charakterizovaná organickým psychosyndrómom odôvodňuje humanizáciu jeho potrestania v zmysle uloženia alternatívneho trestu. Znalkyňa vo svojom posudku bližšie neroziedla prejavy organických zmien na mozgu obžalovaného, ku ktorým došlo z viacerých príčin (polyetiológia), a to operácie mozgu, dlhodobej závislosti na cannabinoidoch, epilepsie, a zníženiu ovládacej schopnosti sa venovala len okrajovo. V odbornej psychiatrickej literatúre sa charakteristika organického psychosyndrómu rôzni, rovnako ako názory odborníkov na jeho zaradenie do klasifikácie duševných chorôb. V českej odbornej literatúre sa tento pojem vôbec nepoužíva. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že sa jedná o označenie rôznorodých psychických disfunkcií súvisiacich s prechodným alebo trvalým ochorením alebo poškodením mozgu, niektorí autori stotožňujú organický psychosyndróm s demenciou, ktorá je považovaná za duševnú chorobu charakteristickú vážnym narušením kognitívnych funkcií. V uvedenom kontexte vzhľadom na obsah znaleckého posudku nepoznáme odpovede na otázku, do akej miery bolo konanie obžalovaného obsiahnuté v skutkovej vete determinované zisteným ochorením mozgu, a preto je na mieste vyhodnotiť túto okolnosť v prospech obžalovaného.

Za týchto okolností odvolací súd dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je neprimerane prísne, a preto podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol vo veci rozsudkom.

V zhode so súdom prvého stupňa odvolací súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - k trestnému činu sa priznal a ľutuje ho, a tiež priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúcu v predchádzajúcich odsúdeniach.

Pri úvahách o druhu trestu odvolací súd dospel k záveru, že miera zavinenia obžalovaného, jeho súčasné osobné pomery a možnosti nápravy aj so zreteľom na pozitívny vplyv farára Rímskokatolíckej cirkvi odôvodňujú uloženie trestu peňažného trestu ako vhodnej alternatívy k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Nepodmienečný trest by obžalovaného vyradil z pozitívne stimulujúceho prostredia, v ktorom v súčasnosti žije, keďže sa zúčastňuje prospešných aktivít, stará sa o dieťa a pracuje. Pri

aplikácii kritérií a zásad pre ukládanie trestov vyjadrených v citovaných ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona odvolací súd dospel k záveru, že peňažný trest postačí na splnenie preventívneho, výchovného i morálneho účelu trestu.

Pri úvahách o výmere peňažného trestu odvolací súd prihliadol na obžalovaným deklarováný pravidelný mesačný príjem vo výške 600 € a vymeral trest vo výmere 400 €, ktorý citeľne zasiahne do jeho majetkových pomerov a splní tým represívnu a morálnu funkciu trestu. Odvolací súd v zmysle § 56 ods. 3 Trestného zákona z dôvodov výšky uloženého peňažného trestu, osobných a majetkových pomerov páchatel'a, ktorý je inak nemajetný, zároveň rozhodol, že obžalovaný peňažný trest zaplatí v mesačných splátkach, ktorých výšku a splatnosť súčasne určil. Pre prípad, že obžalovaný úmyselne zmari výkon peňažného trestu, odvolací súd určil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac, ktorý bude stimulujúcim faktorom pre riadne zaplatenie uloženého trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.